

فردوسی

سال گذشته با پدر، مادر و خواهرم به زیارت امام رضا (ع) رفته

بودیم.

پدرم گفت: «در نزدیکی مشهد، شهر قدیمی توس، آرامگاه فردوسی،

شاعر بزرگ ایران قرار دارد. خوب است برویم و آنجا را هم ببینیم.»

چند روز بعد، به توس رفتیم. فاصله‌ی مشهد تا شهر توس زیاد

نبود. وقتی به آرامگاه فردوسی رسیدیم، جمعیت زیادی را در آنجا

دیدیم. یک نفر راهنما برای ما صحبت کرد. او می‌گفت: «فردوسی

سی سال زحمت کشید تا شاهنامه را نوشت. شاهنامه کتاب

با ارزشی است که در آن داستان‌های زیادی درباره‌ی ایران و

پهلوانان آن می‌خوانیم. رستم بزرگ‌ترین پهلوان داستان‌های

شاهنامه است. فردوسی این داستان‌ها را جمع کرد و اثری بسیار

عظیم به شعر پدید آورد تا زبان فارسی را که ما امروز با آن حرف

می‌زنیم، زنده نگه دارد.»

راهنای شعرهایی از شاهنامه خواند و با ما خدا حافظی کرد. هنگام برگشتن از توس، پدرم قول داد
بعضی از داستان های شاهنامه را برایم تعریف کند.

